



พระราชบัญญัติ

เงินรัชชาติในภาวะคับขัน (ฉบับที่ 6)

พุทธศักราช 2487

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

( ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484 )

อาทิตย์ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 11 มกราคม พุทธศักราช 2487

เป็นปีที่ 11 ในรัชกาลปัจจุบัน

18 มกราคม 2487

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 61 ตอนที่ 3

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรให้เก็บเงิน  
ช่วยชาติในภาวะคับขันเนื่องในการเข้าที่พักแคะเลี้ยงดูในโรง  
แรงภักดีการ

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย  
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ  
เงินช่วยชาติในภาวะคับขัน (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2487"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราช  
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ข้อความจะสแดง  
ไว้ให้เป็นอย่างอื่น

"โรงแรงภักดีการ" หมายความว่า สถานที่ซึ่งเป็น  
โรงแรงตามพระราชบัญญัติโรงแรง พุทธศักราช 2478 หรือ  
ซึ่งเป็นที่จำหน่ายอาหารเพื่อการค้า หรือซึ่งเป็นที่โรงแรง  
และเป็นที่จำหน่ายอาหารเพื่อการค้า และสถานที่นั้นมีค  
รายปีไม่น้อยกว่า 1,200 บาท

ตอนที่ 6 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 18 มกราคม 2487

“เจ้าสำนัก” หมายความว่า บุคคลผู้ควบคุม และจัดการ  
ในโรงแรมภัตตาคาร

“ที่พัก” หมายความว่า สถานที่จัดไว้สำหรับคนเดิน  
ทางหรือบุคคลอื่นใด ซึ่งเจ้าสำนักจัดให้พักอาศัยเพื่ออยู่  
หรือพักชั่วคราว

“อาหาร” หมายความว่า ของกินหรือเครื่องดื่มทุก  
ชนิด

“ข้อ” หมายความว่า รับโอนกรรมสิทธิ์ไม่ว่ากรณีใด ๆ  
“ค่ารายปี” หมายความว่า ค่ารายปีตามมาตรา 78 แห่ง  
ประมวลรัษฎากร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่  
ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว หรือจะแต่งตั้งขึ้นใหม่ ตามความใน  
มาตรา 130 แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา 4 ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2487  
เป็นต้นไป ให้จัดเก็บเงินช่วยเหลือชาติในภาวะคับขัน เมื่อมีการ  
เข้าที่พัก หรือมีการเช่าที่พัก และซื้ออาหารบริโภค หรือมี  
การซื้ออาหารบริโภคในโรงแรมภัตตาคาร

มาตรา 7 การซื้ออาหารบริโภคในโรงแรมภัตตาคารหรือ  
หนึ่ง ๆ หลายสิ่ง ค่าอาหารที่จะเรียกเก็บนั้น ต้องเรียก  
เก็บรวมกันโดยไม่แยกเป็นรายสิ่ง

มาตรา 8 ในกรณีที่บุคคลหลายคนซื้ออาหารบริโภคพร้อม  
กัน ค่าอาหารที่จะเรียกเก็บนั้นต้องเรียกเก็บรวมกัน โดย  
ไม่แยกเป็นรายบุคคล

การบริโภคพร้อมกันนั้น คือ เมื่อในการบริโภคนั้น ทุก  
คนดื่มน้ำหรืออาหารสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือทุกสิ่งรวมกันได้  
หรือเมื่อมีผู้รับเสิร์ฟในการบริโภค

มาตรา 9 เงินช่วยเหลือในภาวะคับขันตามพร. ราชบัญญัติ  
นี้ ให้ชำระโดยเจ้าสำนักออกใบรับเงินสแตงค่าเช่าที่พัก  
หรือค่าเช่าที่พักและค่าอาหาร หรือค่าอาหาร และสแตง  
จำนวนเงินช่วยเหลือในภาวะคับขันซึ่งต้องเสียตามมาตรา 5  
แต่ ปีคส. แคมป์ออกกรมสรรพ. เท่าจำนวนเงินช่วยเหลือในภาวะ  
คับขันที่ควรเสียนั้น และขีดค่าสแตงปีดังกล่าวตามความ  
ในประมวลรศ. ตากรงว่าด้วยหอกรส. แคมป์

เงินค่าสแตมป์อากรมหรสพที่ตงปึกในใบรับนั้น ให้ผู้  
 เจ้าที่พัก หรือผู้เช่าที่พั และซื้ออาหารบริโภค หรือผู้ซื้อ  
 อาหารบริโภค มีหน้าที่ต้องเสียให้แก่เจ้าสำนัก ถ้าผู้เช่า  
 พัก หรือผู้เช่าที่พักและซื้ออาหารบริโภค หรือผู้ซื้ออาหาร  
 บริโภค ไม่ชำระเงินดังกล่าว ให้เจ้าสำนักมีสิทธิเรียก  
 เอาจาก ผู้เช่าที่พัก หรือผู้เช่าที่พัและซื้ออาหารบริโภค หรือ  
 ผู้ซื้ออาหารบริโภคได้

เงินช่วยชาติในภระกบขันซึ่งสแตงในใบรับนั้น ให้ยก  
 เว้นไม่ต้องเสียอากรสแตมป์

มาตรา ๑๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในโรง  
 แรมภักดาการ เพื่อตรวจการปึกสแตมป์อากรมหรสพตาม  
 มาตรา ๑ ขัดเอ สารหลักฐานเก็บ กับกรณนี้ และออกหมาย  
 หมายพานหล ถานมาไค้สวนไค้

มาตรา ๑๑ ถ้าเจ้าสำนักไม่ปึกสแตมป์อากรมหรสพบน  
 ใบรับให้กเบถันคามมาตรา ๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒  
 แห่งพระธรรมนูญศคกรมาใช้บังคับเพื่อให้ได้รับเงินค่าสแตมป์  
 อากรมหรสพนั้น

มาตรา 12 ผู้เช่าที่พักหรือผู้เช่าที่พักและซื้ออาหารบริโภค หรือผู้ซื้ออาหารบริโภค ผู้ใด ไม่ยอมเสียเงินค่าสแตมป์อากร มหรสพให้แก่เจ้าสำนักให้ครบถ้วนก็ดี เจ้าสำนักผู้ใดไม่ ออกใบรับเงินก็ดี ไม่ปิดสแตมป์อากรมหรสพบนใบรับเงิน ก็ดี ปิดสแตมป์อากรมหรสพไม่ครบถ้วนก็ดี ไม่ติดค่า สแตมป์อากรมหรสพก็ดี เป็นการฝ่าฝืนมาตรา 9 หรือออก ใบรับไม่ตรงกับความจริง หรือฝ่าฝืนมาตรา 7 หรือมาตรา 8 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 200 บาท

มาตรา 13 ถ้าความผิดตามความในมาตรา 12 ปรากฏ ขึ้น ด้วย การกล่าวหาแจ้งความของบุคคลที่มีใจเจ้าพนักงาน ของวัดบางที่เกาะไ้หน้าก่ นอกจากเงินค่าปรับแล้ว ให้ผู้มี ความผิดเสียเงินเป็นค่าเสียหายแก่ที่เกี่ยวกับคดีดังกล่าว เป็น จำนวนเงินไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินค่าปรับ แต่อย่างน้อย ไม่ต่ำกว่า 5 บาทอีกด้วย

มาตรา 14 ผู้ใด โดย ทุจริต หรือจงใจไม่ปฏิบัติตาม หมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งออกตามมาตรา 10 หรือไม่

18 มกราคม 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑1 ตอนที่ ๑

ขอมตอบคำถามเมื่อคำถาม ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษ  
ปรับไม่เกิน 500 บาท

มาตรา 15 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ  
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

18 มกราคม 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ 6

โรงแรมภัตตาคารใดมีอาหารจากที่อื่นมาให้กับคนบริโภคนในโรงแรมภัตตาคาร ให้ถือว่าเป็นการซื้ออาหารบริโภคในโรงแรมภัตตาคารนั้น

มาตรา 5 การเก็บเงินช่วยชาติในภาวะคับขันตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เก็บในอัตรา ร้อยละ 20 ของเงินที่โรงแรมภัตตาคารเรียกเก็บเป็นค่าเช่าที่พัก หรือค่าเช่าที่พักและค่าอาหาร หรือค่าอาหาร

เงินที่เรียกเก็บเป็นค่าบริการและสิ่งอื่นที่จัดให้นั่งในการเช่าที่พัก หรือการเช่าที่พัก และซื้ออาหารบริโภค หรือการซื้ออาหารบริโภคในโรงแรมภัตตาคาร ให้ถือเป็นเงินที่โรงแรมภัตตาคารเรียกเก็บตามความในวรรคก่อนนี้ ต้องเก็บเงินช่วยชาติในภาวะคับขัน

การคำนวณเงินช่วยชาติในภาวะคับขันตามมาตรา นี้ ถ้ามี สสต่ำกว่า 5 สดางค์ ให้มีคั้ง

มาตรา 6 ถ้าเงินที่โรงแรมภัตตาคารเรียกเก็บมีจำนวนต่ำกว่า 3 บาท ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียเงินช่วยชาติในภาวะคับขันตามพระราชบัญญัตินี้